

Беларусь

бяспека, якая застаецца вырашальным аргументам супраць любога ўмяшання ва ўнутраны ўклад жыцця краіны. «І пакуль мы разам, мы з'яўляемся сапраўднымі гаспадарамі сваёй зямлі», — адзначыў беларускі лідар.

Ніводнага канфлікту за спінай

Беларусь за чвэрць стагоддзя карэнным чынам змяніла сваё становішча ў свеце, і сёння наш голас гучыць на міжнародных пляцоўках, наша краіна стала правадніком бяспекі і стабільнасці ў цэнтры Еўропы. Мы не стварылі ні аднаго ўзброенага інцыдэнту, не справакавалі ніводнага міжнароднага супрацьстаяння. «І ў гэтым наша палітыка застаецца нязменнай», — запэўніў Прэзідэнт.

Пры гэтым кірунак для дзяржавы застаецца тым жа: Беларусь — дзяржава для народа. Усё, што мы

стварылі, ствараем і будзем увабляць у жыццё, служыць гэтай мэце, перакананы Аляксандр Лукашэнка. У нашай краіны няма дасягненняў: мы не толькі гарантавалі харчовую бяспеку, але і сталі ў адзін шэраг з сусветнымі экспарцёрамі сельгаспрадукцыі. Удалося захаваць флагамамы беларускай прамысловасці і стварыць новыя. «Будуем АЭС, гарантуючы энергетычную бяспеку краіны. Ушчыльную наблізіліся да лічбавай трансфармацыі эканомікі, разумеючы, што ў сучасным свеце інакш немагчыма», — дадаў беларускі лідар.

«Нам трэба будзе яшчэ шмат зрабіць у сферы абароны свайго інфармацыйнага поля. Гэта адна з найважнейшых умоў унутранай стабільнасці, а значыць, і незалежнасці, — сказаў ён. — Свет «без межаў», але часам і без маральных прынцыпаў шмат у чым фарміруюць сёння папулярныя крыніцы навін — інтэрнэт, сацыяльныя сеткі, месенджары

і іншае. Людзі, якія заблудзілі ў Сусветным павуцінні, якія дазволілі маніпуляваць сваёй свядомасцю, перастаюць быць свабоднымі».

Па словах кіраўніка дзяржавы, на прыкладах асобных краін можна ўбачыць, як дэмантаж дзяржаў пачынаецца з хаосу ў галовах грамадзян, з ігнаравання закону, з адмовы ад агульначалавечых нормаў жыцця. «Сфабрыкаваныя навіны, ілжывыя арыенціры сталі галоўнай і дзейснай зброяй сучаснасці. Што мы гатовыя супрацьпаставіць гэтаму? У першую чаргу — свае каштоўнасці, сваю праўду, гісторыю свайго народа, вопыт і мудрасць, якія мы здабылі за час развіцця і станаўлення беларускай дзяржаўнасці», — падкрэсліў Прэзідэнт.

Самы важны дзень

Нягледзячы на надвор'е, настрой у людзей у гэтыя дні прыўзняты. Мы пацікавіліся ў жыхароў

і гасцей сталіцы, што для іх значыць Дзень Незалежнасці.

У свята Незалежнасці нашай краіны памяць і пашана — ветэранам Вялікай Айчыннай. У Яніны Бычэнкі бацька прайшоў усю вайну і дайшоў Кёнігсберга (сучасны Калінінград), а яна нарадзілася ўжо ў пасляваенны час, у 1949 годзе. «Памятаю, як па хлеб хадзілі за 5-6 кіламетраў, стаялі суткамі ў чарзе... Адна булка на дзень — на ўсю сям'ю, у якой шасцёра дзяцей», — расказвае яна. І пра выпрабаваны тых гадоў, і пра расказы бацькі стараецца лішні раз не ўспамінаць, затое па-асабліваму цэніць свята 3 ліпеня. «Гэта не толькі для мяне, але і для ўсёй краіны — важны дзень. Вядома, такую вайну перажыць!» — дзеліцца жанчына. На яе думку, самае лепшае, што мы

каб яго пераняла і наша сённяшня моладзь», — спадзяецца ён. Хоць сам Уладзімір Мікалаевіч нарадзіўся не ў Беларусі, а ў Расіі, для яго наша краіна стала блізкай не толькі геаграфічна, але і па духу, прызнаецца ён.

Са святам павіншаваў краіну і старшыня савета Мінскай гарадской арганізацыі Беларускага грамадскага аб'яднання ветэранаў генерал-маёр Аляксей Адоньёў: «Я, як і ўсе ветэраны, сустракаю Дзень Незалежнасці з душэўным уздымам. Ішоў на свята, глядзеў вакол і думаў: як расквітнела наша краіна, якая прыгожая наша сталіца. Сапраўднае свята! Хочацца ўсім — і кіраўніцтву дзяржавы, і дарагім маім суайчыннікам — пажадаць здароўя, шчасця, поспехаў. А ветэранам — моцнага здароўя. Вялікая ім падзяка за той уклад, які яны ўнеслі і ў Перамогу, і ў тое, што Беларусь стала незалежнай краінай».

***

У парадзе, які адбыўся ўчора каля стэлы «Мінск — горад-герой», былі задзейнічаны больш за 4 тысячы вайскоўцаў і 250 адзінак баявой тэхнікі, было прадстаўлена 19 пешых і 23 механізаваныя парадныя разлікі. Упершыню ў парадным страі прайшлі жанчыны-вайскоўцы злучэнняў і ваенскіх часцей беларускай арміі і зводны разлік кадэцкіх вучылішчаў, спецыялізаваных ліцэяў і кадэцкіх карпусоў, разлік ваеннаслужачых Народна-вызваленчай арміі Кітая. Традыцыйна ў парадзе прынялі ўдзел вайскоўцы з Расіі.

Адразу пасля парада глядачы ўбачылі масавае тэатралізаванае прадстаўленне «Мой родны кут». У яго фінале плошчу запоўнілі дзеці ў адзенні з назвамі ўсіх гарадоў і пасёлкаў гарадскога тыпу Беларусі як увабленне будучыні малой радзімы. У неба выпусцілі тысячу паветраных шароў у форме сэрца ў колерах дзяржаўнага сцяга, адначасова ў паветра падняўся аэрастат у форме сэрца з надпісам «Мая Радзіма».

Завяршыў святочную праграму 3 ліпеня гала-канцэрт на пляцоўцы каля стэлы «Мінск — горад-герой», кульмінацыяй якога сталі акцыя «Праспяваем гімн разам» і святочны салют.

**Вераніка ПУСТАВІТ.
Фота Ганны ЗАНКАВІЧ.**

можам зараз зрабіць для краіны, — аддавацца сваёй справе. Сама Яніна Бычэнка — ветэран працы, больш за 40 гадоў працавала спачатку ў праектным інстытуце, пасля і на прыватным прадпрыемстве, зараз на заслужаным адпачынку.

А для Уладзіміра Уракопула, які ўсё працоўнае жыццё аддаў ваеннай службе, 3 ліпеня — двойное свята. Учора яму споўнілася 83 гады. «Так што ў мяне ўдвая больш нагод для святкавання, — усміхаецца ён. — Увогуле, ведаецца, чым наша пакаленне адрозніваецца ад сучаснага? Мы ў маладосці перш за ўсё думалі пра Радзіму, а ўжо пасля пра сябе. Таму і перамаглі ў Вялікую Айчынную. Па гэтым прынцеце я служыў і жыў. Хочацца,